

gen, og det forekommer altsaa Udvalget vigtigt, at den Arbejdstid, som de, der gik i Skole om Formiddagen, fik, kunde begynde Kl. 1, selv om de havde været en Time paa Arbejde om Formiddagen; thi det er jo meget ofte Tilfældet, at de Børn, som komme fra Skole Kl. 10 eller 11, gaa paa Arbejde, hvorfra de da gaa hjem $\frac{1}{2}$ Time eller 1 Time og saa atter Kl. 1 gaa hen og fortsætte Arbejdet. Jeg tror ikke, at det vil frembyde nogen Vanskelighed at gjøre denne Forandring, hvorimod det kunde medføre Vanskelighed, dersom man satte Arbejdstiden til Kl. 2 om Formiddagen i Stedet for til Kl. 1. — Men alt dette er jo mindre væsentlig end den høitærede Ministers meget stærke Indvendinger imod Forslaget under Nr. 5 til § 3, som angaar det vigtige Spørgsmaal, om man bør tilstede Nattearbejde for unge Mennesker mellem 14 og 18 Aars Alderen eller ikke. Jeg kan kun i den Henseende henholde mig til, hvad der er udtalt i Udvalgets Betænkning, og til, hvad jeg yttrede i mit første Foredrag. Det er min Overbevisning, at Børn mellem 14 og 18 Aar meget vel, uden nogenomhelst Skade for deres Sundhed, ville kunne taale den Arbejdstid, som Udvalgets Endringsforslag tilsigter. Der er mangfoldige Børn, som have det ganske anderledes strengt, uden at man kan sige, at man har Vidnesbyrd om, at det straffer sig haardt i deres senere Liv; thi der er navnlig een Gjenstand, som Børn have fremfor mange af os Borne, og det er den, at de kunne sove til enhver Tid, hvor det tillades dem. Børn i den Alder fordrer ikke en regelmæssig Vaagetid og en regelmæssig Sovetid, men ere de trætte, saa kunne de sove paa en hvilkenomhelst Tid af Døgnet, det skal være. Det er imidlertid ganske vist, som den høitærede Minister har sagt, at det tillige væsentligt er af Hensyn til, at denne Lov ikke skal gribe alt for forstyrrende ind i Industrien, at Udvalget har søgt denne Bømpelse i Lovforslaget. Der er mange Industrier, som vilde komme i Forlegenhed, dersom man aldeles vilde undbrage dem Nattearbejde af unge Mennesker, og det er jo netop et Arbejde, som vanskelig kan udføres af Borne. Jeg kan for Exempel nævne — hvilket er anført tidligere — Glasfabrikerne. Man kan dog virkelig ikke sætte vorne Mænd til at udføre det Arbejde at tage en Flaske med en Tang og lægge den hen paa en Meol ved Siden af eller andre saadanne lette Arbejder. Det er ikke blot et Arbejde, som ikke passer for en voksen Mands Kræfter, men det er desuden et Arbejde, som ikke kan betales saaledes, som en voksen Mand maa betales, dersom han skal udføre det. Jeg tror, at det er nødvendigt at tilstaa Nattearbejde, og jeg tror, at Loven vilde blive modtagen med megen Misbilligelse, dersom man ikke tilstod det; jeg kan ikke se, at det vil medføre nogenomhelst Skade for de unge Mennesker, naar deres Arbejdstid begrænses i den Grad, som Tilfældet er i Forslaget. — Jeg

maa tvertimod den høitærede Minister holde paa, at Udvalgets Endringsforslag er ganske fortræffelig redigeret med Hensyn til Tiden for Maaltiderne, og en af de Mangler, som forekommer mig at være tilstede i Regjeringens Forslag, er den, at der ikke er taget Bestemmelse om en Del af disse Maaltider, en Del af denne Fritid, som den høitærede Minister har saameget imod. Jeg tror nu, at det er langt bedre at sige, at det er en Fritid, som Børnene skulle have i Modsatning til Arbejdstiden, end det er at sige, at det er en Tid, som de skulle have til at indtage Maaltider i, thi de Maaltider, disse Børn indtage, ere neppe saa kopiose, at de behøve $\frac{1}{2}$ Time dertil om Formiddagen; derfor holder jeg paa, at „Fritid“ er et bedre Ord end „Tid til at indtage Maaltid“. Men er det da ikke rigtigt, at den $\frac{1}{2}$ Times Fritid skal være samlet om Middagen? Ude omkring i Provindserne er det sædvanligt, at Arbejderne gaa bort og spise til Middag; der faae de $\frac{1}{2}$ Time. Men overalt er det vigtigt, at der midt paa Dagen er en samlet Hviletid. I den høitærede Regjeringens Forslag er det ikke foreskrevet, at Tiden skal være samlet, men Udvalget lægger megen Vægt paa, at Middagstiden skal være dette, der bliver saa desuden $\frac{1}{4}$ Time til Frokost og $\frac{1}{4}$ Time til Besperkøst (Ministerens; Hvor staar det?). Der staar i Endringsforslaget: „de unge Mennesker skulle have 2 Timers Fritid, saaledes at deraf gives mindst $\frac{1}{2}$ Time samlet før Kl. 3 Eftermiddag“. Resten af de 2 Timer maa altsaa fordeles. Ja, man kunde sige: De kunne jo lægges sammen; men det forhindrer Redaktionen af Regjeringensforslaget heller ikke. Den halve Time, som bliver tilovers fra Middagsfritiden, kan blive fordelt med 20 Minutter paa een Tid af Dagen og 10 Minutter paa en anden Tid. I Regjeringensforslaget hedder det derimod saaledes: „I Løbet af den nævnte Arbejdstid af tolv Timer skal der tilstaaes de her ommeldte unge Mennesker to Timer til Maaltider imellem Kl. 8 Morgen og Kl. 6 Aften, hvoraf en og en halv Time i det Mindste skal gives før Kl. 3.“ Forskjellen i Redaktionen er altsaa blot den, at Udvalget har ment, at der skulde lægges Vægt paa, at mindst $\frac{1}{2}$ Time var samlet; i Øvrigt er Udvalgets Endringsforslag aldeles som Regjeringensforslaget. Deraf følger tillige, at Udvalget, da det gaar ud fra, at man kommer til at indrykke Nattearbejde for unge Mennesker imellem 14 og 18 Aar, har foreslaaet, at der bliver givet ogsaa Fritid af $\frac{1}{2}$ Time om Natten. — Med Hensyn til § 5 være det mig tilladt at bemærke, at jeg ganske vist tror, at det Diemed, som derved tilsigtes, mere nyttig vil kunne opnaas ved, at der gives Arbejdstilsynet en Bemyndigelse til at foretage dette Opdrag og give Bestemmelser, saaledes som det ønskes, og der er i Udvalgets Endringsforslag til § 23 givet Arbejdstilsynet fuld Frihed i saa Henseende, men jeg